

РЕШЕНИЕ

№ 5465

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело № 20221110132689 по описа за 2022 година

Предявени са при условията на обективно кумулативно и субективно съединяване положителни установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК за установяване съществуването на вземания на ищеца спрямо всеки един от ответниците на сумата в размер на по 1 412,72 лв. – главница, представляваща неплатена цена на доставена топлинна енергия през периода от 01.07.2016г. до 30.04.2019г., за топлоснабден имот, находящ се в /АДРЕС/, аб. № *****, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 13.10.2021г., до окончателното плащане, мораторна лихва в размер на по 238,69 лв. за периода от 18.03.2017г. до 10.02.2020 г., сумата

от по 32,78 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение, за периода от 01.01.2017г. до 30.04.2019г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 13.10.2021г., до окончателното плащане, мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на по 5,82 лв. за периода от 03.03.2017г. до 10.02.2020г., и за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 10.11.2021г в производството по ч.гр.д. № 58641/2021 г. по описа на СРС, 45-ти състав.

В исковата молба /ФИРМА/ излага твърдения, че ответниците са потребители, с абонатен номер *****, на топлинна енергия за битови нужди, при което между него и ищеца били възникнали договорни правоотношения при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ е обвързал потребителя без да е необходимо изричното им приемане. Потребителите не били заплатили дължимата цена за продажба на топлинна енергия за периода от 01.07.2016г. до 30.04.2019г. Вземането било осчетоводено с извлечение от сметки и фактури. Продажбата на топлинна енергия било извършвано съобразно приети от топлопреносното дружество Общи условия, които твърди, че са влезли в сила след публикуването им в един централен и един местен ежедневник, поради което са и общоизвестни. Въз основа на сключен договор от ищцовото дружество разпределението на топлинна енергия между потребителите в сграда-етажна собственост се извършвало по системата за дялово

разпределение, което било възложено на /ФИРМА/, поради което последното се иска да бъде привлечено в производството като трето лице – помагач, предвид евентуално предявяване на регресни претенции срещу него при отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

По делото са постъпили писмени отговори на исковата молба в предвидения за това срок, депозиращи от ответниците, с който оспорват исковите претенции. Ответниците правят възражение за изтекла погасителна давност на исковата претенция. Ответницата М. П. С. оспорва иска за мораторна лихва. Твърди злоупотреба с монополно и господстващо положение на ищцовото дружество. В условията на евентуалност прави възражение за лошо изпълнение. Твърди, че ищецът е водил нередовно счетоводство.

В съдебно заседание ищецът /ФИРМА/, редовно призован, се представлява от юрисконсулт П., която поддържа исковата молба и моли за уважаване на исковете

В съдебно заседание ответникът М. П. С., редовно призован, не се явява, не се представлява.

В съдебно заседание ответникът В. И. Н., редовно призован, не се явява, представлява се от назначения му особен представител – адвокат Д. Р., която поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърляне на исковете.

Третото лице – помагач, конституирано на страната на ищеца – /ФИРМА/, редовно призовано, не изпраща представител.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните събраните по делото писмени доказателства и като ги обсъди в тяхната съвкупност, съгласно изискванията на чл 235 ГПК и чл. 12 ГПК приема за установено от фактическа страна следното:

Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса на основание чл.154, ал.1 от ГПК, в производството ищецът следва да докаже фактите, от които произтича вземането му. В тежест на ищеца е да докаже основанието, което поражда претенцията му, както и размера на същата. Ищецът следва да доказва, че ответникът има качеството потребител на топлинна енергия съгласно цитираните от него правни разпоредби в рамките на процесния период, ползването на топлинна енергия през процесния период в количество, съответно на начислените суми формиращи начислената главница за ТЕ и периода и размера на обезщетението за забава. В тежест на ответника е да докаже възраженията си срещу вземането, поради което отрича съществуването на спорното право, както и положителния факт на плащането. При релевирано в срока по чл. 131 от ГПК възражение за давност в доказателствена тежест на ищеца е да докаже основания за прекъсване/спиране на

давностния срок.

Исковете са допустими, като предявени от надлежна страна в полза на която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № 58641/2021г. по описа на СРС, 45-ти състав, в срока по чл. 415 от ГПК.

Договорът за продажба на топлинна енергия е неформален и се счита сключен при доставяне на топлинна енергия от страна на топлопреносното дружество и ползването ѝ от потребителя. Потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди, като ползва топлоснабдението по силата на вещно или по силата на облигационно право на ползване. Предвид тези разпоредби облигационната връзка по договора за доставка на топлинна енергия възниква ex lege от момента на възникване на вещното или облигационно право на ползване. В конкретиката на случая ответниците не оспорват, че са титуляри на по 1/2 идеална част от имота, а това се установява от приетите по делото писмени доказателства. От приетия по делото НА № 149 от 11.02.1986г., се установява, че лицето М.Д. Н.а е придобила жилище, построено върху държавно място от /ФИРМА/, представляващо ап.17, находящ се в /АДРЕС/. Впоследствие е извършена делба между наследниците на М.Д. Н.а - В. И. Н. и П. И. Н., наследник на който е ответницата

М. П. С., като същата е допусната по отношение на процесния имот при квоти от по 1/2 идеална част. В конкретиката на случая, съдът приема, че ответниците, като наследници на общия им наследодател – М. Н.а, имат качеството „потребители“ на топлинна енергия, доколкото са собственици на имота до размера на 1/2 идеална част от него. От приетия по делото Протокол от ОС на ЕС от 08.11.2001г., се установява, че собствениците на самостоятелни обекти в сградата на /АДРЕС/, са взели решение за сключване на договор за извършване на услугата „топлинно счетоводство“, като за целта е упълномощено конкретно лице да подпише договор с /ФИРМА/. Като необжалвано решението е влязло в законна сила и обвързва собствениците на самостоятелните обекти в СЕС, включително и техните правоприменици. За ап.15 списъка към протокола е подписан от наследодателя – М. Н.а, което обстоятелство не е оспорено в настоящото производство. От името на ЕС е сключен договор № 934/19.11.2001г. с /ФИРМА/, като обстоятелството, че именно /ФИРМА/ извършва услугата „топлинно счетоводство“ се потвърждава и от изслушаната СТЕ, като не се оспорва и от страните.

Приложимите Общи условия за продажба на топлинна енергия, действащи към процесния период са Общите условия, одобрени с Решение № ОУ-01/27.06.2016г. на ДКЕВР, приети по делото, с оглед процесния период.

Изслушаната СТЕ, която съдът кредитира като компетентно изготвена и съотнесима на останалия по делото доказателствен материал, установява, че в процесното жилище е имало монтирани четири отоплителни тела, съответно четири топлоразпределителя. За процесния период от 01.07.2016г. до 30.04.2019г. ответниците не са осигурили достъп за отчет на уредите, поради което е изчислен разход на максимална мощност на отоплителните тела, съгласно чл. 61, т. 6.5 от НТ, като по делото това е удостоверено с протоколите за неосигурен достъп /л. 94-96 от досието по делото/. Установено е че в имота има щранг лира за отопление в банята, за което също се изчислява служебно топлинна енергия. Експертизата установява, че в имота има монтиран водомер, по който се отчита разхода, като поради неосигурен достъп е налице липса на реален отчет за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г. и разхода е изчислен на един брой потребител при норма от 140 литра на потребител за едно денонощие, съгласно действащата тогава наредба за топлоснабдяването. Вещото лице е посочило, че процесния имот има отопляем обем от 199 м³, съгласно Акт за разпределение кубатурата в жилищната сграда, като за периода от 01.07.2016г. до 30.04.2019г. количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация е изчислено по реда на чл. 61, т. 6.1.1 от Наредба № 16-334. Съгласно експертизата, общият топломер, монтиран в АС на СЕС е бил годно за измерване средство

по смисъла на ЗИ, в рамките на процесния период.

Изслушаната ССЧЕ установява, извършени плащания касаещи процесния период, а именно: 138,63 лева платени суми по прогнозни данни за м.05,м.06,м.11 и м.12.2016г., както и сумата от 1200,00 лева по Обща фактура от 31.07.2018г. Тези суми е посочило вещото лице, че са приспаднати преди формиране на съдебната сметка и с тях не следва да се намалява процесната сума. За периода и след изравняване вещото лице е установило сума за доплащане в размер на 1 170,92 лева, като вещото лице е посочило крайната сума за доставена топлинна енергия в размер на 2891,01 лева, с мораторна лихва дължима върху тази главница в размер на 464,57 лева, за периода от 18.03.2017г. до 10.02.2020г., като е изчислило и главница за такси за дялово разпределение в размер на 65,56 лева, за периода от 01.01.2017г. до 30.04.2019г. и мораторна лихва върху тази главница в размер на 16,95 лева.

Съдът приема, от заключението на вещото лице, което кредитира като компетентно изготвено и в съответствие с така поставените задачи, че предмет на спора на практика са суми за сградна инсталация, отопление на имота и ВиК.Съгласно разпоредбата на чл. 139 ал.1 от ЗЕ, разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът на извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ /чл. 139– чл. 148/ и в

Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 г./, действаща към процесния период. Топлинната енергия за отопление на сграда-етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл. 142, ал.2 от ЗЕ/. Съгласно чл.143, ал.3 от ЗЕ - топлинната енергия отдадена от сградна инсталация и топлинната енергия за отоплението на общите части на сградата се разпределя между всички потребители пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти по проект. Съдът намира, че от изслушаната СТЕ се установиха горепосочените обстоятелства, поради което намира, че сумите за сградна инсталация са правилно начислени. Съдът приема и че сумите за отопление на имота и БГВ са правилно начислени, поради и което приема, че ищецът е доставял в имота топлинна енергия на претендираната стойност. Следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 70, ал. 2 от горепосочената наредба установявана задължение за всички потребители да осигуряват достъп на представители на фирмата за дялово разпределение за извършване на отчет на уредите, като съгласно чл. 70, ал. 4 от Наредбата, на потребителите, неосигурили достъп за отчет, за всички отоплителни тела в имота се начислява енергия по реда на т. 6. 5 – от приложението по чл. 61, ал. 1 като отоплителни тела без уреди. По делото нито са релевирани твърдения, нито са

ангажирани доказателства, че ответниците са осигурявали достъп до имота през процесния период, а доказателствената тежест е техни. По делото са приети Протоколи за неосигурен достъп, от които се установява, че в релевантния период не е осигурен достъп до апартамента. Данните от индивидуалните топлоразпределители и показанията на водомера на топлата вода вещото лице получава от приетите по делото главни отчети. Последните съдържат данни за дяловите единици такива, каквито са отчетени от дружеството осъществяващо дяловото разпределение. В случая не е осигурен достъп. В тези протоколи е положен подпис, на който е даден вид да изхожда от потребител в СЕС. Те са частни свидетелстващи документи и са подписани от собственик на самостоятелни апартаменти в СЕС. При липса на доказателства за неавтентичността им, те обвързват съда с материална доказателства сила по отношение на установените в тях неизгодни за издателя им факти - чл. 180 от ГПК. Не се установяват данни за неавтентичност. Следва да се отбележи също така, че ответниците не твърдят и не установяват да са заявявали надлежно възраженията си срещу начисленията и отчетите, и следователно са обвързани от удостоверените в тях неизгодни факти.

В срока по чл. 131 от ГПК ответниците са релевирали правопогасяващо възражение за давност. С оглед разпоредбата на чл. 155 от ЗЕ и приложимите Общи

условия, потребителите на топлинна енергия заплащат цената ѝ на месечни вноски. Задължението на потребителите за заплащане месечно на цената на консумираната топлинна енергия представлява задължение за периодично плащане по смисъла на чл. 111, б. „в” от ЗЗД, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време – месец, еднородни задължения, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпват през предварително определени в Общите условия интервали от време. В този смисъл са задължителните за съда указания, дадени с Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г., постановено по тълк. дело № 3/2011 г. на ОСГК и ОСТК на ВКС. За приложението на специалната погасителна давност, съгласно цитираната разпоредба, не е необходимо плащанията да са еднакви по размер.

Следователно и вземанията на /ФИРМА/ към потребителите се погасяват с изтичане на тригодишен давностен срок. В този смисъл е и практиката на ВКС – Решение № 168 от 22.12.2009 г., постановено по т.д 408/2009 г. по описа на ВКС, II т.о., Решение № 172 от 23.12.2010 г., постановено по т.д. № 180/2010 г. по описа на ВКС, I т.о. и др. Тригодишният срок, посочен в чл.111, б „в” от ЗЗД, с изтичане на който вземанията за цената на /ФИРМА/ се погасяват, започва да тече от деня, в който всяко едно месечно вземане е станало изискуемо – чл.114, ал.1 ЗЗД. Това вземане е срочно, тъй като в общите условия от 2016г. е предвидено, че плащането на месечните суми се извършва:

след изтичане на 45-дневен срок след изтичане на периода, за който са отчетени. Следователно вземането за цена за потребена енергия за текущия месец става изискуемо от петнадесето число на втория месец, следващ отчетния за процесния период. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК е подадено в съда на дата 13.10.2021г., когато давността е прекъсната, а впоследствие е спряла да тече. Това означава, че претендираните от ищеца изискуеми вземания преди дата 13.10.2018г. са погасени по давност. Началото на процесния период е от 01.07.2016г., като задължението за м.07.2016г., става изискуемо след 15.09.2016г., когато давността все още не е прекъсната, поради което съдът приема, че за периода от 15.09.2016г. до м.07.2018г. задълженията по партидата са погасени по давност. Задълженията за 2016г. са заплатени, съгласно изслушаната експертиза, а според чл. 118 от ЗЗД ако длъжникът изпълни задължението си след изтичане на давността, той няма право да иска обратно платеното, макар и в момента на плащането да не е знаел, че давността е изтекла. Съгласно изслушаната ССЧЕ, вариант 2 от нея, доколкото съдът приема, че общата фактура № 0096627270 от 31.07.2018г. не новира задължението и не отрича периодичния характер на плащанията, сумата погасена по давност е в размер на в размер на 1069,07 лева, която следва да се сторнира от общата сума от 2825,44 лева или крайната сума за главница е в размер на 1756,37 лева.

Или исковете за доставена в имота топлинна енергия срещу всеки един от ответниците следва да бъдат уважени до размера на сумата от 878,18 лева, а за сумата от 534,54 лева разликата над уважената сума от 878,18 лева до размера на пълно предявената от 1412,72 лева, следва да бъдат отхвърлени.

Съобразно разпоредбите на чл.36 от ОУ, чл.61 ал.1 от Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването и чл.10 от Общите условия на договорите между /ФИРМА/ и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда - етажна собственост таксите за дялово разпределение се заплащат от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което, от своя страна, заплаща цената за извършените услуги на дружеството за дялово разпределение. Сумата е доказана по размер, съгласно заключението на вещото лице. По тази главница за период: от 01.01.2017г. до м.07.2018г. задължението също е погасено по давност, поради което и съгласно заключението по изслушаната ССЧЕ, съдът приема, че сумата в размер на 43,24 лева е погасена по давност, или дължима остава сумата от 22,32 лева, от всеки един от ответниците от по 11,16 лева, а за сумата от 21,62 лева, разликата над уважената сума от 11,16 лева до пълно предявения размер от 32,78 лева, исковете следва да бъдат отхвърлени.

Исковете за мораторна лихва върху главницата за

дялово разпределение за общата сума от 11,64 лева, следва да бъдат отхвърлени. В чл. 22 от ОУ от 2016г. липсва срок за плащане на услугата за дялово разпределение, поради което купувачът изпада в забава след поканата /[чл. 84, ал. 1 ЗЗД](#)/, поради което и доколкото по делото няма доказателства за покана за плащане на главницата за дялово разпределение преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, то исковете за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение са неоснователни /така и [решение № 3959/22.12.2022 г.](#) по в.гр.д. № 10130/2021 г. по описа на СГС/.

Акцесорните искове върху главницата за отопление на имота следва да бъдат уважени съобразно уважената част от главницата, която не е в погасителна давност. С оглед периода за който се претендира лихвата и доколкото тогава вече са действащи ОУ на ищеца, приети с решение № ОУ-01/27.06.2016г., то в ОУ е установен падеж за плащане на месечните дължими суми за ТЕ, определени по прогнозен дял /по чл. 32, ал.1 от ОУ/- в 45 дневен срок след изтичане на периода за който се отнасят. Така ответниците са изпаднали в забава, поради срочността на задължението, което обосновава извод, че не е нужна покана, поради което следва да отговорят и за заплащане на дължимата мораторна лихва, върху уважената част от главничното вземане. Така съобразно заключението на вещото лице по ССЧЕ акцесорните искове върху главницата за отопление

на имота следва да бъдат уважени до размера на сумата от 57,05 лева /вариант 2 от експертизата/. Така тези искове следва да бъдат уважени срещу всеки един от ответниците за сумата от 28,52 лева, а за сумата от 210,17 лева, разликата над уважената сума от 28,52 лева да размера на пълно предявената от 238,69 лева срещу всеки един от ответниците, следва да бъдат отхвърлени.

Искане за присъждане на разноски е направил ищецът и ответникът М. С.. При този изход на делото, на основание чл. 78, ал.1 и ал.3 от ГПК право на разноски се поражда в полза и на двете страни. На ищеца в заповедното производство следва да му бъдат присъдени разноски в размер на 63,88 лева, съобразно уважената част от исковите или от по 31,94 лева от всеки един от ответниците. В исковото производство ищецът е заплатил разноски за държавна такса в размер на 67,60 лева, сумата от 300,00 лева за изслушване на ССЧЕ, сумата в размер на 300,00 лева депозит за изслушване на СТЕ, като на ищеца следва да се присъдят и разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от ГПК, вр. чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 300,00 лева. Или общо разноски в размер на 967,60 лева, или на ищеца в исковото производство съобразно уважената част от исковите следва да му се присъдят разноски в размер на 525,61 лева, платими от всеки един от ответниците в размер на по 262,80 лева. На ответника Н. следва да бъдат възложени и

разноски за особен представител, съобразно уважената част от исковете, доколкото единствено той е представляван от такъв. Ищецът е заплатил депозит за особен представител в размер на 469,02 лева, като съобразно уважената част от исковете от тази сума следва на ищеца да се присъди сума от 250,91 лева, която следва да бъде възложена в тежест на ответника В. Н., или той следва в исковото производство да бъде осъден да заплати сума за разноски в размер на 513,71 лева.

Ответникът М. П. С. претендира заплащане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева, за заплащането на която сума, съобразно постановките на т.1 от ТР № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС са налице доказателства по делото. Така съобразно отхвърлената част на исковете срещу ответника С. на същата следва да бъдат присъдени разноски в размер на 274,15 лева.

Така мотивиран, Съдът,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, по предявените от /ФИРМА/, ЕИК ***** срещу М. П. С., ЕГН *****, искове с правно основание чл. 422 от ГПК, че М. П. С. дължи на /ФИРМА/, сумата в размер на 878,18 лева /осемстотин седемдесет и осем лева и осемнадесет стотинки/, представляваща главница за цена за доставена топлинна енергия, през периода от м.08.2018г. до 30.04.2019г. за топлоснабден имот, находящ се в /АДРЕС/, абонатен № *****, сумата в размер на 11,16 лева /единадесет лева и шестнадесет стотинки/, представляваща главница за цена на извършена услуга

дялово разпределение, за периода от м.08.2018г. до 30.04.2019г., ведно със законната лихва върху двете главници, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 13.10.2021г. до окончателното плащане, сумата от 28,52 лева, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за доставена топлинна енергия, за периода от 16.10.2019г. до 10.02.2020г., като ОТХВЪРЛЯ иска за главница за отопление на имота, за сумата от 534,54 лева, разликата над уважената сума от 878,18 лева до размера на пълно предявената от 1412,72 лева, за периода от 01.07.2016г. до м.07.2018г., както и иска за мораторна лихва върху главницата за отопление на имота, за сумата от 210,17 лева, разликата над уважената сума от 28,52 лева да размера на пълно предявената от 238,69 лева, за периода от 18.03.2017г. до 15.10.2019г., иска за главница за такси за дялово разпределение за сумата от 21,62 лева, разликата над уважената сума от 11,16 лева до пълно предявения размер от 32,78 лева, за периода от 01.01.2017г. до м.07.2018г. и иска за мораторна лихва върху главницата за такси за дялово разпределение, за сумата от 5,82 лева, за периода от 03.03.2017г. до 10.02.2020г., и за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № 58641/2021г. по описа на СРС, 45-ти състав.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, по предявените от /ФИРМА/, ЕИК ***** срещу В. И. Н., ЕГН *****, искове с правно основание чл. 422 от ГПК, че В. И. Н. дължи на /ФИРМА/, сумата в размер на 878,18 лева /осемстотин седемдесет и осем лева и осемнадесет стотинки/, представляваща главница за цена за доставена топлинна енергия, през периода от м.08.2018г. до 30.04.2019г. за топлоснабден имот, находящ се в /АДРЕС/, абонатен № *****, сумата в размер на 11,16 лева /единадесет лева и шестнадесет стотинки/, представляваща главница за цена на извършена услуга дялово разпределение, за периода от м.08.2018г. до 30.04.2019г., ведно със законната лихва върху двете главници, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 13.10.2021г. до окончателното плащане, сумата от 28,52 лева, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за доставена топлинна енергия, за периода от 16.10.2019г. до 10.02.2020г., като ОТХВЪРЛЯ иска за главница за отопление на имота, за сумата от 534,54 лева, разликата над уважената сума от 878,18 лева до размера на пълно предявената от 1412,72 лева, за периода от 01.07.2016г. до м.07.2018г., както и иска за мораторна лихва върху главницата за отопление на имота, за сумата от 210,17 лева, разликата над уважената сума от 28,52 лева да размера на пълно предявената от 238,69 лева, за периода от 18.03.2017г. до 15.10.2019г., иска за главница за такси за дялово разпределение за сумата от 21,62 лева, разликата над уважената сума от 11,16 лева до пълно предявения размер от 32,78 лева, за периода от 01.01.2017г. до м.07.2018г. и иска за мораторна лихва върху главницата за такси за дялово разпределение, за сумата от 5,82 лева, за периода от 03.03.2017г. до 10.02.2020г., и за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № 58641/2021г. по описа на СРС, 45-ти състав.

ОСЪЖДА М. П. С., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК

*****, сумата в размер на 31,94 лева, деловодни разноси в заповедното производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА В. И. Н., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК ***** , сумата в размер на 31,94 лева, деловодни разноси в заповедното производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА М. П. С., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК ***** , сумата в размер на 262,80 лева, деловодни разноси в исковото производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА В. И. Н., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК ***** , сумата в размер на 513,71 лева, деловодни разноси в исковото производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***** ДА ЗАПЛАТИ на М. П. С., ЕГН ***** , сумата в размер на 274,15 лева, деловодни разноси в исковото производство на основание чл. 78, ал.3 от ГПК.

Решението е постановено при участието на /ФИРМА/, в качеството му на трето лице-помагач, конституирано на страната на ищеца – /ФИРМА/.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____